

Merengés a holokausz áldozatainak emléknapján

Lelket izgat reflektorfénybe állítani,
amit tragédiákkal feketített be a kor.
A bűnösséget sosem lehet áthárítani,
letépi leplét a bűnhődést kiáltó tábor.

Sikolyból komponáljuk a dallamokat,
s jajszavakból alkotunk örök poémát.
Emlékezésen okítjuk jóra a fiatalokat,
nehogy sutba tegyék e démoni témát.

Sohasem fakulhat meg a múlt árnya,
milliók vére írta bíborvörös pacával.
Más az eltűnt szeretteit szívébe zárta,
mi visszahozzuk őket esengő imával.

A testet be lehet fedni, a szemet nem;
s a tekintet az érzéseinkről árulkodik.
Nyílt szembenézés után a történelem,
mint a szégyenlős szűz, kitárulkozik.

Az Úristen teremtményeiként küzdve,
a szégyen festi skarlátszínűre az arcot.
Állami büntényként az „elődök műve”
tőlünk kéri Canossa járásként a sarcot.

Pesterzsébet, 2016. január 27.

Vágh Vajk

Mottó: **Christa Wolf** (1929-2011) német író nő elmeszicrája:
*„Az iszonyatosságnak, amit az ember az ember ellen elkövethet,
nincs határa.”*